

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2004/4

grafika: Simon András

**„Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen,
az ő sebei árán gyógyultunk meg.” (Ézs 53,5)**

„Szivárványfivemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Vallomások 2. – A hívás megtalált

„Letekint a mennyből az ÚR, és lát minden embert. Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára. Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tetteiket.”

(Zsolt 33,13-15)

– Milyen jól ismeri minden bányát a Teremtő! – ez a gondolat bujkált bennem azóta, hogy elolvastam ennek a cikksorozatnak az első írását.

Én nem voltam olyan éles eszű gondolkodó, előző Szivárványban megszólaló testvérem. Elfogadtam az ateista tudomány „állandóit”, nem tettem a józan logika mérlegére a modern „tudomány” Istent tagadó kijelentéseit. Lustaságból? Gyáva-ságból? Öemberem ebből az irányból valószínűleg nem nyitotta volna ki azt a bizonyos ajtót Jézusnak, amely előtt Ő ott áll hűségesen és kopogtat.

Nagyon fiatalon hosszú időn át éltem önállóan, szinte csak magamra utalva, és nyugtalanító érzés volt a biztonságos családi háttér hiánya. Ezt a hiányt pótolta valamelyest annak a kórusnak a közössége, amelyiknek akkoriban lelkes énekesek voltam, s melynek vezetője és tagjainak jó része keresztényként élte mindennapjait. Templomi koncertjeink alkalmával láttam őket imádkozni, úrvacsorát venni, áldozni – ki-ki hite szerint. Sok nagyszerű embert ismertem ott meg, s ahogy telt az idő egyre jobban szerettem volna megérteni őket, közéjük tartozni, de amit a hitről, Istenről, Jézusról addig halottam, azt talán jobb lett volna soha nem is hallani. Tudatlanságom megálljt parancsolt a vágyakozásnak.

Ellenséges kérdések ágaskodtak bennem egyre-másra.

Egy alkalommal, amikor a kórusunk a Bolyai utcai templomban énekelt, karnagyunk „rábízott” a lelkipásztorunkra, hogy segítsen valódi ismeretekhez, tiszta tanításhoz jutni... Ezután én még megpróbáltam elbújni a felkínált lehetőség elől, de egy egyszerű, kedves hívás, a Bibliaiskola körlevele következő évben újra megtalált.

Visszatekintve olyan egyszerűnek látszik a Hozzá vezető utam, s csak az Úr tudja, mennyi buktatón át jutottam oda, hogy most leírhatom mindezt. Sok testvérem hűséges hitére és szolgálatára volt szükség azért, hogy most én próbálhatom Őket követni az evangélium hirdetésében. Hála érte mindannyiuknak, hála érte mindenképp felett a kegyelmes Istennek.

Györriné Tóth Edit

Jótanács

Akartok tapasztalatra szert tenni? –
Segítsetek másokon!

Akartok növekedni a kegyelemben? –
Segítsetek másokon!!

Akartok kiszabadulni a csüggedés szorító karjából? –

Segítsetek másokon!!!

C.H. Spurgeon

Láttuk az ő dicsőségét

János evangéliuma az egyetlen, amely elmondja, hogy Isten úgy dicsőíti meg Jézust, hogy életét adja ezért a világot. Amikor János arról beszél, hogy Jézus felemeltetik, akkor az a felemeltetés kettős értelmű. Igen! Felemeltetik a dicsőségbe, de előbb felemeltetik a keresztre. Mert Jézus dicsősége pontosan az, hogy a kereszten van, és ezért a világot odaadja életét. Isten úgy dicsőíti meg Jézust, hogy a kereszten engedi meghalni, hogy belőle élet legyen. Ez Isten legmélyebb titka. Bizony a tanítványok is alig látták meg a kereszten Jézus dicsőségét.

Keresztyénnek lenni azt jelenti: Isten dicsőségét látom, és nem tud megfogni sem ennek a világnak a fénye, gazdagsága, dicsősége, sem pedig a vallások kínálata. A keresztyén ember, ha Isten dicsőségét látja, akkor azt mondja: sem az nem ígér meg, amit ez a világ ígér, sem az nem zavar, hogy ezerféle vallás jelentkezik és kínálja magát, mert egyetlen helyen van Isten dicsősége, ahol az embert megváltotta; Jézusban, az Ő keresztyénjében van. Itt tárul fel az Ő közössége, égi világa és annak minden ajándéka.

Szathmáry Sándor

Hozsanna

Hozsanna húsvét! Künn tavasz száll,
sziklasírodból föltámadtál
és csodát műveltél megint.
Pusztá földünk virággá ébred,
sok zsenge ág zsoldárt zeng néked,
Jézus, naparcod rámtekint.

Tollas Tibor

Húsvét után

„Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezté tőle: szeretsz-e engem?” Jn 21,17

(Egy keserű szívű barátomnak.)

Csak szemedet kereső szem
tud szembesíteni magaddal.

Csak a neveden szólító szó
feledteti el: „megtagadtam”.

Csak vigasztaló – közeléből
szabad múltadba visszanezni.

Csak a háromszor kérdező hang
enyhít kakas-hangokat idézni.

Csak korbácsütéstől megsebzett kéz
adhat pásztorbotot kezedbe.

Csak a Feltámadott küldhet, hogy
testvéreidet megkeressed.

Kovács Tibor

Kiss Tamás

A SZÉP klasszikus értékeit
versbe szedted, és szemed óvta,
amíg a hályog be nem fedte.

Évtizedeknek gondjait
az igényes kálvinista hit
arcod barázdáit róttá.

Hogy legyen neki mértéke itt,
hol a Nagyerdő fái hullnak.
Alattuk álmodsz azóta.

Kovács Tibor

Nem tudom, hányan ismerték Dr. Máthé Györgynét, de Cili mamát rengetegen szerettük. Négy gyermeke, 14 unokája mellett sokan tekintettek rá egyházközségünkben, mint anyjukra, nagymamájukra, barátjukra. Semmi túlzás nincs abban, hogy a gyülekezet volt az ő tágabb családja. Valamennyien épülhettünk hitéből, szeretetéből, csodálhattuk fiatalos lendületét, humorát.

Presbiterként soha nem számokat, statisztikákat, kiadási és bevételi oldalt látott maga előtt, hanem embereket, akiket Jézushoz lehet és kell segíteni.

Hitoktatóként aktívan részt vett a gyülekezet határon túli misszióiban is. A Királyok 2. könyvét (2Kir 15,1-3) olvasva az ő arca jelent meg újra és újra előttem.

Azarjá (Uzzijjá) király nem tartozik a legismertebb bibliai alakok közé. Pedig hosszú ideig uralkodott a kettészakadt ország déli részében, Júdában. Alakjáról nem sokat tudunk. Nem tudjuk, hogy magas volt vagy alacsony, sovány vagy nagydarab, jó kedélyű vagy búskomorságra hajló. Nem ismerjük céljait, terveit, nem tudjuk minek örült, mitől félt. Ezek a számára valamikor fontos dolgok már régen a feledés homályába merültek. Évezredek távlatából lényegtelenekké váltak. Izrael

emlékezetében egyetlen dolog maradt meg vele kapcsolatban, a legfontosabb: „*Azt tette, amit helyesnek lát az Úr.*”

Rólunk mit mondanak majd fiaink, unokáink? A lényegtelen úgyszólamint kihullik a feledés rostáján, és csak a legfontosabb marad: milyen volt Istenhez fűződő kapcsolatunk. Ez ugyanis mindent meghatároz. A többi emberhez való viszonyunkat, értékrendünket, családi, baráti közösségekben elfoglalt helyünket.

Úgy gondolom, Cili néni azt tette, amit helyesnek lát az Úr. Élet és szolgálat természetes módon volt egy a számára. Ezért élhetett értelmes, tartalmas, boldog életet. Ez fog megmaradni a család és a gyülekezet emlékezetében.

Hodossi Sándor

Emlékezzünk

Dr. Máthé Györgynére – aki hitoktatóként, vasárnapi gyermekóra vezetőként, presbiterként, a *Szivárvány* gyermekoldalának írójaként és más területeken is köztünk szolgált – a temetésén elhangzott igével:

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel... Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája. Menjétek be kapuin hálaénekekkel... Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100, 2-5)

Vasárnapi gyermekórát tart

Emlékezünk

Benedek Károlyra, – aki a korábbi ciklusban *presbiterként* a *Számvizsgáló Bizottságunk* tagja, a *Presbiter* c. újság terjesztője és a *Magyar Presbiteri Szövetség*gel kapcsolattartónk volt – a temetésén elhangzott igével: „*Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más, bár veséim is megemésztenek.*” (Jób 19, 25-27)

Úrvacsora

Nem dicsekedhettünk
sok szőlővel
kenyerünk céduláin
az árakat
felfelé küszni látjuk
a károkat
le sem mérhetjük
népünk lelkében
de itt megyünk sorban
lehajtott fővel
sorsunkban hordozva
árvizet aszályt
s örök-örömet
kínált vacsorát
veszünk át a
terített asztalról
kenyeret pohárt.

Kovács Tibor

Házassági krízisekről mindenkinek

*Missziói nap a Nagyerdei Református
Gyülekezetben, 2004. április 24. 9 óra*

Az anyakönyvvezetők és a statisztikák is megerősítik, hogy az emberek tartózkodnak a házasságkötéstől. Akik pedig a házasságot választják, számtalan esetben kerülnek feloldhatatlannak tűnő krízisekbe.

Sok fiatal dönt ma a „próba”-ra, majd a „papír nélküli” házasság mellett. De gyakran a házasságban élők számára is teher a házasság, illetve sokszor végződik kapcsolatuk válással. Hogyan lehet kiegyensúlyozott életet élni házasságban? Mi legyen azokkal, akik elváltak? Fiatalok, középkorúak és idősek egyaránt mélységesen vágyódnak arra, hogy visszatérjenek a gyökerekhez, a megoldást adó, biztonságos alapokhoz.

Kultúránk az evangélium szellemiségében keletkezett, de korunkban nyilvánvaló az erkölcsi értékek hanyatlása a társadalomban, sőt sokszor a keresztyén ember is tanácstalan. Ezért szükséges a kérdés tárgyalása. A gyülekezetünkben végbement kérdőíves felmérés, illetve az azt követő elemzések alapján, a Misszió Bizottság hagyományteremtő szándékkal szervez tavaszi missziói napot.

Várunk rá a gyülekezetből minden érdeklődőt, hiszen kisebb-nagyobb házassági krízis, vagy annak előjele minden párkapcsolatban előfordul. És hívjuk, várjuk azokat, akik ugyan nem tartoznak gyülekezethez, de krízisben vannak, vagy félnek, hogy krízisben lesznek e téren, és érdekli őket a Biblia tanítására épülő megoldás. A nap programjaiban közreműködnek a *Bibliai Házasság gondozó Szolgálat* munkatársai, meghívott előadók is.

Mózes Áron, a Missziói Bizottság tagja

Az első – csalódás az egyházban

Ismét kényes téma, de jó, ha szembenézünk azzal, hogy, ahol emberek vannak, ott hibák is. Ahogy felnövünk, realisabban kezdjük látni a világot. Az iskolai tudásunkhoz serdülőkorban éles kritika párosul (erről szüleink bőven mesélhetnének).

(1) Kívülről. Miért van az, hogy egyetemi társunk, barátunk nem jár templomba? Éli a maga életét, és nyitott minden újra, jóra és rosszra egyaránt. De még véletlenül sem tér be egy átlagos templomba vasárnap reggel, mert úgy nyújtják a zsoltárokat, mint a rétestésztát. Inkább nézi otthon a zenetévét, vagy letölti az internetről a legújabb kedvencét. Nem hallgat érthetetlen bölcsességeket egy ismeretlentől, ha igazából a problémáit a legjobb barátjával, sokkal jobban meg tudja beszélni. Keserű tapasztalat, ahogy valaki fogalmazta: *„inkább csak egyházi emberekben csalódtam, már olyanokra gondolok, akik esetleg képmutatóak, vagy túlon túl politizálnak, vagy hívőnek vallják magukat, de bárkit megfojtának egy kanál vízben.”*

(2) Belülről. Van olyan is, aki 14 évesen az egyházi általános iskola után egy világi gimnáziumban folytatja tanulmányait, mert azt mondja, hogy: „De jó, most egy kicsit fellélegzem ebből a nyomásból. Már kezdett elegem lenni!” A „nyomás” lehet a rugalmatlanság és az abszolút konzervativizmus túlsúlya. Egy tini számára az egyház inkább taszító erejű, holott ez nem szükségszerű, mert lehetne másképp is csinálni – élően, korszerűen, és feladva egy-két emberi macacsságot.

(3) Mégis vállalva. Igazságkeresésünket és istenkeresésünket. Önmagunkat és egyházunkat. A legtöbbünknek „más egy-

házakkal szemben vannak kifogásaink, de azzal nem jutunk közelebb Jézushoz, ha önvizsgálat helyett mások szemében a szálkát (Mt 7,4) hasogatjuk.” A kritikánál többre van szükség, ahogyan egyikünk ezt megélte: *„Először egy más felekezet gyülekezetébe jártam. Megtanultunk győnni, elsődöző voltam, majd először bekeveredtem egy protestáns gyülekezetbe, és rájöttem, hogy nem csak úgy lehet imádkozni, hogy elmondom a Mi Atyánk-ot és az Üdvözlégy-et. Rájöttem, nem 'kell' templomba menni imádkozni, nem 'kell' pap a bűnbánathoz. Ez egy lehetőség, amit az egyház nyújt!”*

Ahol emberek vannak, ott hibák is. Mégis szeretjük reformátusságunkat. Látható és láthatatlan hibáival együtt. Mert a miénk! Magunkat kritikai érzékünkkel együtt egyházunknak és gyülekezetünknek élően odaszánjuk. És szeretnénk közösségünket és magunkat – ha tudjuk – úgy javítani, „hogy megítélhessük: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes” (Róm 12, 1-2).

*Bollmann Krisztián, Majoros Angéla,
Gallowich Richárd, Végh Zsuzsanna
(Kisíji)*

Ifisek a táborban

Gyermekeknek

Margitka, Erzsike és Öcsi testvérek. Margitka másodikos, Erzsike elsős, Öcsi pedig még óvodás. Nagyon aranyos gyerekek, sokat játszanak együtt mindenfélét. Leginkább anyást - apást szeretnek játszani, ilyenkor Margitka játssza a kicsi gyereket, és testvérei a szülők szerepét. Szeret kisbaba lenni, mert ilyenkor sokat babusgatják. Margitka félős. Fél a kutyától, az iskolától és a rossz álmoktól. Néha álmából sírva riad fel, és ilyenkor csak anyukája tudja megvigasztalni.

Anyuka mindenféle módon próbálta már nyugtatgatni, bátorítani, de nem sikerült. Egyszer más gondolata támadt. Ölébe ültette a félős kislányt, kinyitotta a Bibliát, és felolvasta a 91. zsoltárt.

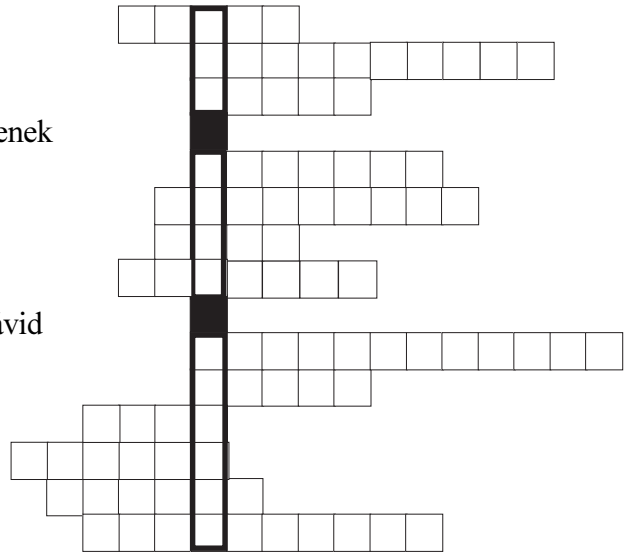
– ”Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz.” – olvasták együtt Isten üzenetét.

– ”Nem kell félned a rémségektől éjjel...” – ismételte Margitka az egyik sort, hogy el ne felejtse. Ez nagyon megtetszett neki, mert úgy érezte, hogy hozzá szól, és ettől megnyugodott.

Márta néni

Rejtvény:

1. Az Újszövetség egyik alakja
2. Örömhír
3. A zsidó nép vezetője volt
4. Az Ószövetségben vannak ilyenek
5. Az utolsó könyv a Bibliában
6. Ebbe a könyvbe írta Mózes a teremtéstörténetet
7. Dávid fia
8. A zsidókkal ellenséges nép Dávid idejében
9. Jákób testvére
10. Ennek az istennek a szobrát rombolja le Gedeon
11. A hajában volt az ereje
12. Megmenekült az oroszánok verméből
13. Istenhez beszélünk

Készítette: Gellén Gabriella, hatodikos

Megfejtés: Olvasd el a 91. zsoltárt, ott megtalálod!

**Jézus mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem,
az nem hal meg soha.” (Jn 11,25-26)**

Hírek

- ♦ **Húsvétvasárnap** fél 9 és fél 11-kor ünnepi úrvacsorai istentisztelet lesz a templomban. Du. 5-kor zenés áhítat.
- ♦ **Húsvéthétfőn** délelőtt *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet, és délután 5 órakor. Az ünnepen legátus is szolgál.
- ♦ **Marosvásárhely - Kövesdombról** **Lőrincz János** lelkész fog igehirdetéssel szolgálni gyülekezetünkben ápr. 18. vasárnap délelőtt mindkét istentiszteletünkön.
- ♦ **Házassági krízisekről** **mindenkinek** címmel missziói nap lesz gyülekezetünkben április 24-én, szombaton 9 órától délután 2-ig. Hívunk és várunk a gyülekezetből minden érdeklődőt, hiszen kisebb-nagyobb házassági krízis, vagy annak előjele minden párkapcsolatban előfordul. És hívjuk, várjuk azokat, akik ugyan nem tartoznak gyülekezethez, de krízisben vannak, vagy félnak, hogy krízisben lesznek e téren, és érdekli őket a Biblia tanítására épülő megoldás. A nap programjaiban közreműködnek a Bibliai Házassággondozó Szolgálat munkatársai, meghívott előadók is.
- ♦ **Családi istentisztelet** lesz ápr. 25-én vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

- ♦ **Egyházmegyei focibajnokság** lesz május 1-jén, szombaton 8:30-tól a Dóczy Ref. Gimn. udvarán
- ♦ **Többgenerációs nagytáborunk** július 26 – augusztus 1 (hétfő-vasárnap) között lesz Tatán. Részletes tudnivalók a *Szivárvány* februári számában.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Ápr. 11. Nádas Dorottya orgonál

Ápr. 18. Suszter Ágnes és Tóth Eleonóra fuvolázik, Karasszon Dénes gondonkázik.

Ápr. 25. A Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Kiss Csaba.

Máj. 2. A Budapesti Zene Akadémia vonós szextettje játszik.

Máj. 9. Szabó Katalin orgonál.

Imádkozzunk...

- ♦ házassági krízisben élőkért.
- ♦ Cili „mama” által Istentől megajándékozottakért.

Segíts! – adományoddal azokon, akik anyagi nehézségek miatt nem tudnának eljönni Tattára a gyülekezeti csendeshetünkre. Adományok a lelkészi hivatalban fizethetők be. Köszönjük!

Áldott ÜNNEPET KÍVÁNUNK MINDEN OLVASÓNKNAK!

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor

Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban

12. évfolyam 4. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917